

Fugl Føniks

I Paradisets Have, under kundskabstræet, stod en rosenhæk; her, i den første rose, fødtes en fugl, dens flugt var som lysets, dejlig dens farve, herlig dens sang.

* * *

Men da Eva brød kundskabens frugt, da hun og Adam joges fra Paradisets Have, faldt fra straffeenglens flammesværd en gnist i fuglens rede og antændte den. Fuglen døde i flammerne, men fra det røde æg fløj en ny, den eneste, den altid eneste Fugl Føniks. Sagnet melder, at den bygger i Arabien, og hvert hundrede år brænder sig selv op i sin rede, og at en ny Føniks, den eneste i verden, flyver ud fra det røde æg.

Fuglen omflagrer os, hurtig som lyset, dejlig i farve, herlig i sang. Når moderen sidder ved barnets vugge, er den ved hovedpuden, og slår med vingerne en glorie om barnets hoved. Den flyver gennem nøjsomhedens stue, og der er solglans derinde, den fattige dragkiste dufter med violer.

Men Fugl Føniks er ikke alene Arabiens fugl, den flagrer i nordlysskær på Laplands issletter, den hopper imellem de gule blomster i Grønlands korte sommer. Under Faluns kobberklipper, i Englands kulgruber flyver den, som et pudret møl, hen over sangbogen i den fromme arbejders hænder. Den sejler på lotusbladet ned ad Ganges' hellige vande, og hindupigens øjne lyser ved at se den.

Fugl Føniks! Kender du ham ikke? Paradisets fugl, sangens hellige svane. På Thespiskærren sad den, som en sladrende ravn, og slog med de sorte, bærnebesmurte vinger; over Islands sangerharpe gled svanens røde, klingende næb; på Shakespeares skulder sad den som Odins ravn og hviskede ham i øret: Udødelighed; den fløj ved sangerfesten gennem Wartburgs riddersal.

Fugl Føniks! Kender du ham ikke? Han sang dig Marseillaisen, og du kyssede fjeren, der faldt fra hans vinge; han kom i paradisglans, og du vendte dig måske bort til spurven, der sad med bogguld på vingerne.

Paradisets fugl! fornyet hvert århundrede, født i flammer, død i flammer, dit billede indfattet i guld hænger i de riges sale, selv flyver du tit vildfarende og ensom, ? et sagn kun: Fugl Føniks i Arabien.

? I Paradisets Have, da du fødtes under kundskabstræet, i den første rose, kyssede Vor Herre dig og gav dig dit rette navn ? Poesien.